

Forhandlingsmøde. Paa Dagsordenen stod: Valg af Hovedbestyrelse, Suppleanter og Revisorer. Frk. Hulda Petersen, Aarhus, valgtes til Dirigent.

Fra Forsamlingen fremkom en Mængde Forslag; der findes efterhaanden saa mange dygtige Kvinder indenfor Organisation, Kvinder, der gennem et fleraarigt Arbejde har vundet Indsigt og Erfaring, og som vilde gøre god Fyldest indenfor Hovedbestyrelsen. Hver Egn i Landet kan udpege én, som er kendt netop dér, og derfor er alle de mange Ønsker og Forslag kun glædelige Tegn paa, hvor mange egnede der findes. Imidlertid er man jo nødsaget til at begrænse Hovedbestyrelsens Medlemsantal og derfor bliver mange dygtige Kvinder ikke indvalgte. Hovedbestyrelsen fik i Aar en værdifuld Tilgang i Frk. Hulda Petersen, Aarhusforeningens energiske Formand, men dette betød jo desværre, at et andet Medlem forsvandt af Hovedbestyrelsen. Fru Pastorinde Thomsen, Fjerritslev, blev ikke genvalgt; hun vil savnes meget; hendes trofaste Arbejde i en af Landets fjerneste og vanskeligste Egne har vundet den største Paaskønnelse, og hendes varme Interesse for vor Sag vil aldrig glemmes. Hun vil sikkert ogsaa vedblive at være en Støtte for vor Organisation, hun kan ikke svigte. En Liste over Hovedbestyrelsen findes andetsteds i Bladet.

Sidste Punkt paa Dagsordenen var Fastsættelse af Tid og Sted for næste Landsmøde. Der forelaa Indbydelse fra København og fra Vejen. Formanden for Vejen Kvindevalgretsforening, Fru Gram Poulsen, fornyede sin Indbydelse fra ifjor og efter en kort Diskussion blev Vejen vedtaget med stor Majoritet. Næste Aar mødes vi altsaa i Vejen, hvor de historiske Omgivelser i den skønne Egn vil danne en værdig Ramme om vort Arbejde.

DET OFFENTLIGE MØDE

Søndag Eftermiddag Kl. 4 afholdtes et offentligt Møde i Haandværkerforeningens store smukke Sal, der var fyldt til Trængsel. Den store Tilslutning til Mødet var et Vidnesbyrd om den Interesse, hvormed Landsmødet omfat-

tedes blandt Byens Borgere. Mødet indlededes med en Tale af Fru Ingemann Drøhse, hvorefter man sang Poul Levis smukke Sang, skrevet til Landsforbundets første Landsmøde. Derefter holdt Fabrikinspektør Fru Julie Arenholt et Foredrag om *Fabriklovgivningen med særlige Henblik paa Kvinder og Børn*; Fru Rambusch talte om de forskellige Lovforslag, der var behandlet i den sidste Rigsdagssamling, og paapegede med megen Lune og Vid, hvor stærkt Kvinderne var interesserede i alle disse Forslag. Fru Elna Munch talte om *Kvindevalgrettens Fremgang i de forskellige Lande*. Vi er nu naaet saa vidt, at der snart ikke findes noget civiliseret Land, hvor Parlamentet ikke tager Spørgsmaalet om Kvinders Valgret op til Drøftelse.

Alle 3 Talere lønnes med stærkt Bifald af den store Forsamling.

Mødet sluttedes med Afsyngelsen af Aakjærs Kvindevalgretssang »Der skri-der i Lyset et frelsende Tog« og med en Tak til Talerne.

FESTMIDDAGEN OG KAFFEN PAA SKOVBAKKEN.

Mandag Formiddag efter det afsluttende Forhandlingsmøde begav alle de Delegerede sig i Procession gennem Randers Gader til Skovbakken. Processionen af Kvinder vakte stor Opsigt, hvor den kom frem, og det var ogsaa et ret imponerende Syn at se den lange Række af Delegerede to og to vandre stilfærdigt gennem Gaderne. Fra flere private Bygninger vajede Flag og sendtes Hilsner ned til Processionen. »Kaffen paa Skovbakken« formede sig som en tvangfri selskabelig Sammenkomst mellem Værter og Gæster.

Til Festmiddagen havde der meldt sig langt flere, end Salen kunde rumme; man maatte desværre sige nej til mange af de sidst anmeldte. Den forløb i alle Maader fortræffeligt med en Mængde Taler og Sange; bl. a. havde Forfatterne Johan Skjoldborg, Edv. Egeberg og S. M. Lund skrevet smukke Sange, tilegnet Landsforbundet. Der indløb adskillige Telegrammer fra fraværende Venner, bl. a. nedenstaaende fra Tor-mod Jørgensen, der havde set sig nød-

saget til at rejse bort allerede om Søndagen:

Hvis jeg kunde som hellig Anders, tog jeg med Luftkspres til Randers. Havde jeg blot en Flyvemaskine, saa I mig snart ind i Salen trine, men jeg Stakkel maa resignere og nøjes med at telegrafere. Tak for igaar! God Fest i Jert Lag! Sejer for Kvindernes store Sag.

Følgende versificerede Tale, fremsagt og forfattet af Frk. Olga Knudsen, Vejle, vakte stormende Bifald:

Den første Gang, da Kvinden bragte, Om Ligestilling frem sit Krav, Stor Skræk og Rædsel straks det vakte Og Haan og Spot, det Vinger gav. Da sukked' Manden, nu vil Kvinden raade, Det bliver sikkert til liden Baade. Tænk blot paa Eva dengang hun fristed' Vor Fader Adam, som Lykken misted'. Og bedre blev det jo aldrig siden, Nej, stedse værre det blev med Tiden. Men har hun Magten ej allerede? I Slot og i Hytte, paa vilden Hede, I Hus og Hjem hun jo Septret svinger Og uden Modstand alt undervinger. Nu i Kommune og Stat hun vil Ha' Lov at raade, og snart paa Spil Hun sikkert sætter al Ret og Fred, Med Uforstand vil hun bryde ned De vise Skranker, som vi har bygged'. Jo, alt blir' vælted, og alt forrykked. Og Kvindens Ynde, den vil forgaa, Bar Fugleskræmsler vi snart vil faa Med bistert Blik og mândhaftigt Væsen, Som af al Huslighed rynker Næsen. Hvem laver Maden, og Frakken bøder? Naar Konen daglig skal gaa til Møder.

Saa Snakken gik nu fra Mund til Mund; men Tiden viser, at uden Grund, Er Frygten for, at naar Kvinden faar Mer Magt end forhen, det ilde gaar. Nu aabnes for hende Dør paa Dør Til nye Vidder som aldrig før. Og dog som forhen da end vil finde Trofast ved Arnen den samme Kvinde, Men mere moden i Sind og Tanke, En bedre Medhjælp, thi Skuldre ranke Er bedre Værn imod Livets Tryk, End sløred Hjerne og bøjed Ryg. Nej, frygt kun ikke, naar Kvinden faar I Stat og Samfund de samme Kaar Som Manden, at sin Natur hun svigter Og glemmer Hustru og Moderpligter. Nej, da som før vil hun stedse nære Husarnens Flamme, ja! Hun vil lære End mer end forhen ret at forstaa, At gode Hjem er den Grund hvorpaa, Vort Samfund helst skal sin Bygning rejse, Skal fast den staa, og skal stolt den knejse. Ja, faar hun Lov til sin Skærv at give Til Statens Arbejd', da vil hun blive En trofast Medhjælp og dog ej glemme de gamle Pligter, hun har der hjemme.